

РЕШЕНИЕ

№ 2744

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110151087 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и следващите от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК).

Образувано е по предявен от „Застрахователно акционерно дружество ОЗК – Застраховане“ срещу „ЗЕАД Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД иск с правно основание чл. 411 от Кодекса на застраховането (КЗ) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Ищецът твърди, че на 07.02.2023 г., около 18:20 часа, в гр. София, по бул. Христо Ботев, върху трамвайните линии се движило МПС марка „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА, застрахован при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на произшествието. Поддържа, че в резултат на ПТП другият участник в него – МПС марка „Тойота“, модел „Хайлукс“, с рег. № СВ 6333 РМ, е претърпял имуществени вреди, заплатени от ищеца в изпълнение на задълженията му по договор за застраховка „Каско на МПС“ по полица №: 0020190202200547, валидна към датата на ПТП – 09.03.2022г.-08.03.2023г. Твърди, че водачът на МПС марка „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА е виновен за настъпване на ПТП-то, тъй като при извършване на маневра „престрояване в дясна пътна лента“, водачът на автомобила, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, навлиза в същата и удря в странична лява част правомерно движещото се там МПС марка „Тойота“, модел „Хайлукс“, с рег. № СВ 6333 РМ, управлявано от В. Любенов. Поддържа, че във връзка с нанесените имуществени вреди, на

08.02.2023 г. водачът на увреденото МПС е подал уведомление за щета в представителството на „ЗАД ОЗК – Застраховане“ АД, с което претендирал изплащане на застрахователно обезщетение. По повод уведомлението в дружеството била образувана щета № 0020-190-0042-2023. Ремонтът на автомобила бил възложен на автосервиз „Вирунга“ ЕООД. За извършените ремонтни дейности била издадена Фактура № 1000015160/01.03.2023 г. от „Вирунга“ ЕООД, на стойност 3 602,30 лв. Ищецът заявява, че с Платежно нареждане с реф. № IL 27028032315566/28.03.2023 г. е изплатило по сметка на „Вирунга“ ЕООД сумата от 3 602,30 лв. по щета № 0020-190-0042-2023. Поддържа се, че с Регресна покана с изх. № 99-2227/31.03.2023 г., ответното дружество е поканено доброволно да заплати сумата в размер на 3 617,30 лева, представляваща: 3 602,30 лева - изплатено застрахователно обезщетение и 15.00 лева. ликвидационни разноси. Релевира, че между двете дружество на 24.04.2023г. е извършено прихващане на насрещно дължими вземания по предявени регресни претенции, но се твърди, че ответното дружество е одобрило за възстановяване сума в размер на 2 413,20 лева. по щета № 0020-190-0042-2023, по описа на „ЗАД ОЗК - Застраховане" АД, съответно по щета №471022232302337 по описа на ответника.

С оглед на изложените факти, предявява иск по чл. 411 КЗ за сумата от сумата от 100 лв., предявен като **частичен иск от вземане в общ размер** на 1 204,10 лева, представляваща регресна претенция за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ по щета № 0020-190-0042-2023, ведно със законна лихва върху главницата от датата на завеждане на исковата молба - 14.09.2023г., до окончателното ѝ изплащане, и мораторна лихва за периода от 05.05.2023 г. до 13.09.2023 г. в размер на 10 лв., **предявена като частичен иск** от вземане за мораторна лихва в общ размер на 54,68 лева. Представя доказателства и прави доказателствени искания за допускане на съдебна автотехническа експертиза. Претендира разноси.

Ответникът ЗЕАД Булстрад Виена Иншурънс груп“ не оспорва, че между него и собственика на МПС марка „Волво", модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА е налице валидна към датата на твърдяното ПТП полица по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Оспорва обаче предявения иск както по размер. Възражава срещу размера на причинените по отношение на МПС Тойота с рег. № СВ6333РМ вреди, като твърди, че изплатеното от ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД обезщетение надвишава действително претърпените вреди, а изплатеното от ответника обезщетение по процесната щета в размер на 2413.20 лева е достатъчно по размер. Поддържа, че не е налице пряка причинно - следствена връзка между пътнотранспортното произшествие и всички вреди, за които претендира ищеца, като оспорва исковата претенция и в тази ѝ част. Възражава и срещу посочения от ищеца размера на лихвата за забава. Не възражава по искането за допускане на съдебна автотехническа експертиза. Моли исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разноси.

С протокол определение от 06.02.2024г. е допуснато изменение на иска по чл. 411 КЗ чрез увеличаване на неговия размер, който да се счита предявен за сумата от 1204.10 лева и

не като частичен, както и на иска по чл. 86 ЗЗД, който да се счита предявен за сумата от 54.68 лева и не като частичен.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от *фактическа и правна страна* следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Нормата указва също, че застрахователят по имуществена застраховка с предмет увредената вещ може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“ на деликвента. За уважаване на предявения иск ищецът е следвало да докаже в условията на пълно и главно доказване наличие на договор за застраховка между него и собственика на увредената вещ; настъпило застрахователно събитие; плащане на застрахователно обезщетение; вина за причиняването на вредите (вината се предполага, ако се докаже противоправното поведение и пряката причинна връзка между него и настъпилите вреди); договор за застраховка между ответника и собственика на застрахованото имущество, с което е осъществен деликта, по силата на който ответникът покрива отговорността на причинителя на вредата. Тежестта за доказване на релевантните по делото факти е указана на страните с определението на съда по чл.140 ГПК.

Обявено е за безспорно между страните, че на 07.02.2023 г., около 18:20 часа, в гр. София, по бул. Христо Ботев, върху трамвайните линии се е случило ПТП между МПС марка „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА, по вина на МПС марка „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА, което при извършване на маневра „престрояване в дясна пътна лента“, водачът на автомобила, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, навлязъл в същата и ударил в странична лява част правомерно движещото се там МПС марка „Тойота“, модел „Хайлукс“, с рег. № СВ 6333 РМ, в резултат на което, последното е претърпяло имуществени вреди.

Обявено е за безспорно между страните, а и се подкрепя от събраните по делото доказателства /л.22/, че ответникът е застраховател по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС марка „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА, валиден към датата на ПТП.

Обявено е също за безспорно между страните и се доказва от приложените доказателства /полица л. 8/, че ищецът е застраховател на т.а. „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ по договор за застраховка „Каско на МПС“, валиден към датата на ПТП, по полица №: 0020190202200547.

Обявено за безспорно между страните е още, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение за т.а. „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ в размер на 3602,30 лева за причинените от процесното ПТП вреди, представляващи покрит застрахователен риск, както и че ликвидационните разноски възлизат на 15.00 лева.

Обявено за безспорно между страните, че ответникът е погасил чрез прихващане вземането на ищеца до размера на сумата от 2413.20 лева по щета 0020-190-0042-2023 по описа на „ЗАОД ОЗК - Застраховане“ АД, съответно по щета №471022232302337 по описа на ответника.

По делото не е спорен механизма на инцидента, доколкото такова възражение не е релевирано в отговора на исковата молба, където е направено само оспорване на размера. При все това, механизмът на произшествието е доказан по делото от двустранния констативен протокол и се изразява в следното – т.а. „Тойота Хайлукс“ се движи по бул. „Христо Ботев“ в дясна лента. По същото време л.а. „Волво С80“ също се движи по бул. „Христо Ботев“ в същата посока в района на трамвайното трасе, като водачът на този л.а. предприема маневра за преминаване в дясна лента, без да пропусне движещия се в нея т.а. „Тойота Хайлукс“ и реализира ПТП, като го удря с предна част в странична лява част. С двустранен констативен протокол за ПТП от 07.02.2023г., водачите на участващите в произшествието превозни средства са постигнали съгласие относно механизма му и понесените материални щети. Отражено е в схема към протокола, че ударът е бил при движение на автомобилите в една посока, но в различни ленти, както и е отразено намиращото се на пътя трамвайно трасе. Посочени са понесените щети по т.а. „Тойота Хайлукс“ – лява предна врата, лява задна врата, задна броня. В схемата е отбелязана динамиката на движението, т.е. е отразено движението на МПС-тата в релация до удара.

Приложено е уведомление от 04.11.2019г. от собственика на „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ, с която заявява, че произшествието е настъпило при посочените по-горе обстоятелства, които не са спорни между страните, както и е посочил вредите по превозното средство – задна броня в ляво, задна врата лява, предна врата лява, праг ляв, заден ляв калник.

Представена е преписка по щета № 0020-190-0042/2023г. на ищеца, от която се установява, че „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ е бил на оглед при застрахователя-ищец за опис на вредите и оценка. Стойността на щетите била определена на 3602.30 лева, заплатени от „ЗАОД ОЗК – Застраховане“.

Приета е съдебна автотехническа експертиза, вещото лице по която е обосновал заключение, че причина за инцидента е поведението на водача на л.а. „Волво С80“, който не е пропуснал движещия се л.а. „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ. Отговорено е, че описаните вреди по л.а. „Тойота Хайлукс“ с рег. № СВ6333РМ са в причинно-следствена връзка с реализираното на 07.02.2023г. ПТП. Посочено е, че действителния размер на вредите към датата на застрахователното събитие е в размер от 3647.04 лева. В обстоятелствената част на заключението е описано, че увреденият автомобил е с първа регистрация от 05.02.2020г., производство 2020г. и към датата на произшествието е бил на 3 години, 0 месеца и 2 дни след пускане в експлоатация. Обяснено е, че при ликвидацията на щетата застрахователят е използвал метода за ликвидации – възстановяване в доверен сервиз, като възстановяването е извършено от автосервиз „Вирунга“ ЕООД. В таблица са описани по вид уврежданията и тяхната стойност по средни пазарни цени.

При така събраните доказателства съдът намира исковата претенция за основателна и доказана. Проведено е от ищеца пълно и главно доказване на обстоятелствата, от които извежда правото си – наличие на непозволено увреждане от водач на застраховано при ответника по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ МПС, както и плащане на щетата от застрахователя-ищец, с което последният се е суброгирал в правата на собственика на застрахованата при него по договор за имуществено застраховане вещ.

След анализ на събраните доказателства този съдебен състав достигна до извод, че механизмът на произшествието е установен и се свежда до описания по-горе. С поведението си водачът на „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА е нарушил правилото по чл. 25, ал. 2, изр. 1 ЗДвП. Посочената разпоредба изисква водачът на пътно превозно средство да при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.

Спорен е размерът на причинените вреди с оглед възражението на ответника, че обезщетението не може да надвишава действителния размер на вредите към датата на произшествието.

За изясняване на тези въпроси по делото е изслушана и приета съдебна автотехническа експертиза, вещото лице по която е дало заключение, че:

- действителния размер на вредите към датата на застрахователното събитие е в размер от 3647.04 лева;
- увреденият автомобил е с първа регистрация от 05.02.2020г., производство 2020г. и към датата на произшествието е бил на 3 години, 0 месеца и 2 дни след пускане в експлоатация;
- при ликвидацията на щетата застрахователят е използвал метода за ликвидаци – възстановяване в доверен сервиз, като възстановяването е извършено от автосервиз „Вирунга“ ЕООД.

Представеното заключение се ползва от съдебния състав като дадено от лице, притежаващо нужните познания в областта, съдържащо в пълнота отговор на всички поставени въпроси след проучване на материалите по делото. Изложеното дава основание да се приеме, че то ще се ползва от съда при тези мотиви и доколкото не е оспорено от страните, които не са релевирали възражения по приемането му.

Съгласно формирана непротиворечива съдебна практика при действието на отменения Кодекс на застраховането, която запазва своята актуалност и при действащата нормативна уредба, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства /в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО, Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 52 от

08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I Т0/. Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя е равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава възстановителната стойност на имуществото при частична увреда. Възстановителната стойност е стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, изработка, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

Съгласно формираната практика на въззивната инстанция намерила израз в Решение № 267127/22.12.2021 г. по в. гр. д. № 11692/2020 г. по описа на СГС, Решение № 265202/03.08.2021 г. по в. гр. д. № 5182/2020 г. по описа на СГС и др. обемът на регресния дълг зависи от размера на действително причинените вреди, но не повече от размера на задължението на застрахователя по застраховка "Каско" /плащането на недължимо обезщетение не може да се противопостави на ответника/ и не повече от размера на действително платената сума. Ето защо, следва да бъдат съпоставени тези три стойности, за да се определи в какъв размер е възникнал регресният дълг. В случая, следва да се даде отговор на въпроса дали застрахователят, отговарящ по регресна претенция на застрахователя, заплатил обезщетение по силата на доброволната имуществена застраховка, е отговорен да заплати обезщетение по цени на официалния за съответната марка сервиз и в кои случаи.

При имуществените застраховки стойността на дължимото застрахователно обезщетение се определя, както следва: ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди не повече от три години и е бил отремонтиран в официален сервиз на марката (официален фирмен сервиз) – следващото се застрахователно обезщетение е това, за стойността на което е бил отремонтиран автомобилът в официалния фирмен сервиз и която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури; при липса на поне едно от посочените по-горе две условия, тоест - ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди повече от три години или отремонтирането е станало не в официален сервиз на марката, дължимата застрахователна сума се определя на база средната пазарна цена, тоест - изхожда се от възстановителната стойност на имуществото. С Решение № 1402/10.06.2022 г. по в. гр. д. № 20211100511793 по описа на СГС, III – Б въззивен състав е прието, че ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизиран сервиз, щом това е условие за запазване на правата по гаранцията.

Изложените принципни разбирания, отнесени към настоящия случай, дават основание да се заключи, че дължимото обезщетение се съизмерява с действителната стойност на вредата, равняваща се на възстановителната стойност на щетите по средни пазарни цени към датата на произшествието. Данни за тази стойност се черпят от прието по делото заключение на САТЕ, според което тази стойност възлиза на 3647.04 лева с ДДС. По делото ищецът не се позовава, нито са налице доказателства, че автомобилът към датата на произшествието е бил пуснат в експлоатация преди не повече от три години, нито че е в гаранция, при която обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се

заплатят в обикновен сервиз, както са дадени в заключението. В допълнение, самото възстановяване не е извършено и във фирмен сервиз, което обстоятелство е изрично посочено в заключението. Ето защо именно тази стойност е меродавна при определяне на обезщетението.

След приспадане на постъпилото доброволно погасяване чрез прихващане от 2413.20 лева, дължима остава сумата от 1204.10 лева, поради което предявеният иск следва да се уважи в пълнота. Сумата се присъжда със законната лихва за забава от датата на депозиране на исковата молба – 14.09.2023г., до окончателното плащане като законна последица от уважаване на иска.

Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ ответникът е следвало в 30-дневен срок от поканата да определи и изплати обезщетение по процесната щета или мотивирано да откаже плащане. Предвид отказът на ответника от 11.03.2022г. да плати сумата от 1024.10 лева, то последният е изпаднал в забава за плащането след тази датата, поради което за процесния период от 05.05.2023г. до 13.09.2023г. дължи лихва за забава в размер на 54.68 лева /изчислена на основание чл. 162 ГПК от съда посредством лихвен калкулатор/, поради което искът за мораторна лихва следва да се уважи изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото разноските се разпределят между страните по правилото на чл. 78, ал. 1 ГПК.

Разходите на ищеца в производството са в общ размер на 890.00 лева, от които 150.00 държавна такса, 200.00 лева депозит за вещо лице и 540.00 лева с ДДС адвокатско възнаграждение, за плащането на което са представени доказателства. Адвокатското възнаграждение се присъжда в целия искан размер, тъй като няма възражение за прекомерност, а и размерът на възнаграждението не надвишава драстично минималния по НМРАВ, съобразявайки ниската степен на фактическата и правна сложност на делото.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, Второ гражданско отделение, 55^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗЕАД Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, да заплати на „ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, следните суми:

- на основание чл. 411 от Кодекса за застраховането сумата **1204.10 лева**, представляваща суброгационно вземане на ищеца, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“ на л.а. „Тойота“, модел „Хайлукс“, с рег. № СВ 6333 РМ, причинени при ПТП,

настъпило на 07.02.2023 г., около 18:20 часа, в гр. София, по бул. Христо Ботев, по вина на водача на л.а. „Волво“, модел „С80“, с рег. № СМ 0240 ВА, застрахован при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.09.2023г., до окончателното плащане;

- на основание чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите сумата **54.68 лева** - мораторна лихва върху главницата от 1204.10 лева за периода от 05.05.2023 г. до 13.09.2023 г.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК, „ЗЕАД Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, да заплати на „ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, сумата **890.00 лева** – разноси в настоящото производство.

УКАЗВА на ответника, че вземането може да бъде платено по следната банкова сметка с титуляр „ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД: IBAN: BG52 SOMB 9130 1032 5939 09 ПРИ „Общинска банка“ АД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

***ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.*

Съдия при Софийски районен съд: _____